

Årsrapport 2020

Nagelhus Schia
Productions

<u>Forord</u>	2
<u>Bemanning</u>	4
<u>Kunstnerisk program</u>	6
<u>Gjestespill</u>	13
<u>Talentutvikling</u>	14
<u>Studio NSP</u>	20
<u>NSP koreografresidens 2020</u>	22
<u>Under produksjon</u>	22
<u>NSP i media</u>	24
<u>Publikumstall</u>	28
<u>Formidling</u>	30
<u>Styrets hilsen</u>	32
<u>Resultatregnskap 2020</u>	33

DuEls. Foto: Antero Hein

Forord

2020 er over, og for et år det har vært! Pandemien har krevd enorme tilpasninger fra alle over hele verden. Kulturbransjen har hatt et tøft år og Nagelhus Schia Productions (NSP) har som alle andre måttet tenke nytt i en tid hvor mye er stengt. Nærmest over natten har nye tiltak måttet etableres. Pandemien tvinger oss til å tenke annerledes og kreativt. Det er tøft, men også veldig lærerikt.

Til tross for et utfordrende år med kanselleringer og utsettelse, har NSP likevel hatt en sterk kunstnerisk aktivitet og flere høydepunkter å se tilbake på.

Det har gått slag i slag siden kompaniet presenterte sin første helaften, *Orbo Novo*, av den verdenskjente koreografen Sidi Larbi Cherkaoui i juni 2019. Dagsavisen kåret *Orbo Novo* til en av de ti beste scenekunstforestillingene i 2019. Vi har siden fått gode anmeldelser, både i nasjonal og internasjonal presse.

Subjektprisen

På slutten av året fikk vi den gledelige overraskelsen at vi vant Subjektprisen 2020 i kategorien Årets scenekunst for danseforestillingen *DuEls*. Stykket ble oppført på Vigelandmuseet i februar, koreografert av kritikerroste Damien Jalet og Erna Omarsdottir. Subjekts redaksjonelle jury kaller *DuEls* «en sjelden opplevelse av slående talent, banebrytende koreografi og Vigelands udødelige skulpturer som scenografi – umulig å glemme. (...) Skulpturene ble imitert, utfordret og beveget, og som den aller gjeveste kunsten åpnet *DuEls* opp en helt ny verden. I rom etter rom.» Forestillingen fikk overveldende publikumsmottagelse, og en helsides rosende omtale i *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, blant annet.

Åpning av Studio NSP

Sommeren 2020 åpnet vi et 600 kvadratmeter stort studio sentralt i Sandvika, som allerede er på god vei til å bli et samlingspunkt for dans på Østlandet. På åpningsdagen den 16. juni danset Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby duetten *Aleko*. Det ble holdt tale av alle våre bidragsyttere og samarbeidspartnere og andre fra dansemiljøet som ønsket å gratulere. Det var en gledens dag og en milepæl for oss, og

for dans i Norge! Vi trives svært godt i studio, det har blitt et inspirerende sted å være kreativ, både for oss og andre kunstnere.

Produksjoner

Til tross for et utfordrende år med koronapandemi og kanselleringer, har NSP i løpet av 2020 klart å gjennomføre flere produksjoner live og digitalt:

Digital satsing

Digitalt har vi vist duetten *Aleko*, som ble danset av Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby og livestreamet fra Vigelandmuseet. Denne vakre og såre duetten om tap og uforbeholden kjærlighet er koreografert av Damien Jalet og Sidi Larbi Cherkaoui. Vi spilte inn to musikkvideoer. *Et vakkert smykke* var et samarbeidsprosjekt med sanger Tonje Unstad og koreograf Yaniv Cohen. 16 dansere fra NSP filmet seg selv hjemme i Norge og utlandet. Videoen var en hyllest til alle barn i Norge og en takk for deres påminnelse om at vi må fortsette å leke, også i vanskelige tider. Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby danset og koreograferte i Anoushka Shankars nyeste musikkvideo *Those Words*. Denne nydelige videoen ble filmet på telefoner under lockdown i London, Mumbai og Sandvika.

Kanselleringer

Turneen med *Orbo Novo* (av Sidi Larbi Cherkaoui) til Grieghallen i Bergen under Festspillene og Stavanger Konserthus ble dessverre kansellert, det samme ble DKS-turneen med *Triple Bill* i Viken.

To urpremierer på to uker!

Derfor var det stor stas å kunne gjennomføre to urpremierer på to uker i månedsskiftet august/september!

Først kom *DanseFOT/Nagelhus Schia Productions 2020* med koreografier av Katja Henriksen Schia & Catharina Vehre Gresslien, Matias Rønningen og Jens Jeffry Trinidad & Hugo Marmelada. Det har blitt skapt et raust, interessant og godt arbeidsmiljø både for profesjonelle og talenter. Takk til DanseFOT for godt samarbeid og til alle som bidro!

Uken etter var det urpremiere på den poetiske, surrealistiske og politiske *Triple Bill*, en tredelt aften av Hege Haagenrud, Melanie Lane og

Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby, som også rakk å dra ut på turne før teatrene stengte ned igjen.

Koreografresidens

På høsten lanserte vi en ny ordning som gir profesjonelle koreografer en unik mulighet til å arbeide prosessorientert sammen med de åtte danserne fra aspirantkompaniet NSP 2 med en uformell åpen visning som avslutning. Ida Haugen leverte nydelig arbeid som første koreograf i residensordningen.

Under produksjon

Vi startet også opp en ny arrangementserie i vårt studio: Under Produksjon. Dette er et uformelt gratistilbud på lørdager og et ledd i vår publikumsstrategi og ønske om å tilgjengeliggjøre samtidsdansen.

Gjennom slike ulike initiativ bidrar vi til utvikling av scenekunst og dans som kunstform. I tillegg tilbyr vi et bredt spekter av talentutviklingsarbeid og involvering med lokalsamfunnet. NSP er opptatt av å forsterke koblingen av talentutvikling og bransjeutvikling.

NSP 2

Covid-19-pandemien har vist at dansekunstnere, og særlig de unge, er i en spesielt sårbar arbeidssituasjon. Nyutdannede dansere får ikke vist seg frem, auditioner blir kansellert, og mange kulturinstitusjoner, festivaler og arenaer har stengt dørene og permittert flere ansatte. Dette viser at NSP 2 er viktigere enn noen gang! Vi må fortsette å løfte og vise frem unge, nyutdannede dansere.

Vi befinner oss alle i en svært uforutsigbar og sårbar tilværelse på grunn av covid-19. Pandemien har vist seg å gå hardest utover de som er mest sårbare fra før. De fleste av våre ansatte er frilansere – både dansere, koreografer, teknikere, musikere og kostymedesignere. En yrkesgruppe som har blitt meget hardt rammet. Vi ser på det som et svært viktig ansvar og en verdifull oppgave å holde aktiviteten oppe, slik at vi gir arbeid til så mange som mulig. Til nå har vi lyktes ganske godt med dette. Med mye omorganisering og planlegging har vi funnet nye, kreative løsninger.

Vi opplever at vi gjennom pandemien har vært

en viktig arbeidsplass for mange frilansere. Med økte resurser vil vi kunne tilby en trygghet for flere i denne yrkesgruppen – vi vil kunne tilby en arbeidsplass hvor de kan være kreative, modige og gjennom dansen være døråpnere for ulike tema og refleksjoner rundt det å være menneske. Vi kan utfylle den offentlige samtalen og engasjere på ulike måter. Dette skaper positive ringvirkninger for enkeltmennesker og samfunnet som helhet.

Vi takker alle våre tilknyttede kunstnere, medarbeidere, samarbeidspartnere og generøse støttespillere for deres entusiasme og engasjement! Takket være dere kan vi produsere og dele nyskapende, levende og inkluderende danseproduksjoner. Vi vil stimulere til kunstneriske møter, oppmuntre til samarbeid, og bidra til utviklingen av samtidsdans og ulike formater som oppfordrer til dialog og et nærmere forhold til publikum. Vi gleder oss til fortsettelsen!

Kompaniet er en av tre nasjonale dansekompanier med fast offentlig bevilgning. Nagelhus Schia Productions (NSP) mottar en fast hovedbevilgning fra Viken fylkeskommune. Vi mottar også støtte fra Talent Norge, Sparebankstiftelsen og Bærum kommune.

Guro Nagelhus Schia
Kunstnerisk leder

Foto: Erik Berg

Bemanning

Styret

Styreleder:
Peder Horgen

Styremedlemmer:
Helle Sørbye Larsen
Else Toril Sundkvist
Karoline Berg
Tone Østerdal
Guro Nagelhus Schia
Vebjørn Sundby

Ansatte administrasjon

Kunstnerisk leder:
Guro Nagelhus Schia

Assisterende kunstnerisk leder:
Vebjørn Sundby

Prosjekt- og prøveleder:
Kristin Hjort Inao

Produsent:
Tara Ishizuka Hassel

Regnskap:
Anne Hilde Ødegård

Osteopat:
Morten Bergh

Kunstnerisk ansatte

Koreografer:
Damien Jalet (*DuEls, Aleko*)
Erna Omardottir (*DuEls*)
Sidi Larbi Cherkaoui (*Aleko*)
Yaniv Cohen (*Et vakkert smykke*)
Katja Henriksen Schia (*The Logical Song*)
Catharina Vehre Gresslien (*The Logical Song*)
Jens Jeffry Trinidad (*As It Is/As It Turns Out*)
Hugo Marmelada (*As It Is/As It Turns Out*)
Matias Rønningen (*jegmegduvi*)
Guro Nagelhus Schia (*960 sekunder, Those Words*)
Vebjørn Sundby (*960 sekunder, Those Words*)
Melanie Lane (*Crushd*)
Hege Haagenrud (*White Noise*)
Ida Haugen (NSP koreografresidens 2020)

Prøveledere:
Kata Ingva (*DuEls*)
Kristin Hjort Inao (*960 sekunder, Crushd, White Noise*)

Dansere:
Anna Einemo Frøysland (*DuEls, Et vakkert smykke, The Logical Song, 960 sekunder, Crushd, White Noise*)
Benjamin Windborg (*DuEls, Et vakkert smykke, 960 sekunder, Crushd, White Noise*)
Catharina Vehre Gresslien (*DuEls, Et vakkert smykke*)
Christina Guieb (*DuEls, Et vakkert smykke*)
David Forsberg (*DuEls, Et vakkert smykke, 960 sekunder, Crushd, White Noise*)
Elin Signy Ragnarsdottir (*DuEls*)
Guro Nagelhus Schia (*DuEls, Et vakkert smykke, Aleko, Those Words*)
Halla Thordardottir (*DuEls*)
Hanne Elisabeth Svenning (*DuEls, Et vakkert smykke, 960 sekunder, Crushd, White Noise*)
Hugo Marmelada (*As It Is/As It Turns Out*)
Ida Haugen (*Et vakkert smykke, The Logical Song*)
Jens Jeffry Trinidad (*Et vakkert smykke*)
Jon Filip Fahlstrøm (*DuEls, Et vakkert smykke, jegmegduvi*)
Judith Arupa (*DuEls, Et vakkert smykke, As It Is/As It Turns Out, 960 sekunder, Crushd, White Noise*)

Mai Lisa Guinoo (*jegmegduvi*)
Nadege Kubwayo (*DuEls, Et vakkert smykke, Crushd*)
Shintaro Oue (*DuEls, Et vakkert smykke*)
Stian Bergdølmo (*DuEls, Et vakkert smykke, 960 sekunder, Crushd, White Noise*)
Thyri Huld Arnadottir (*DuEls*)
Vebjørn Sundby (*DuEls, Et vakkert smykke, Aleko, Those Words*)
Vilja Kwasny (*DuEls, Et vakkert smykke, 960 sekunder, Crushd, White Noise*)

Talenter fra DanseFOT Ung (*The Logical Song, As It Is/As It Turns Out, jegmegduvi*)

Aspiranter AMP (2019-2020):
Anna Einemo Frøysland
Benjamin Windborg
David Forsberg
Hanne Elisabeth Svenning
Judith Arupa
Nadege Kubwayo
Stian Bergdølmo
Vilja Kwasny

Aspiranter NSP 2 (2020-2021):
Anna Benedicte Andresen
Elias Bäckebjörk
Iannes Bruylant
Torill Kolsrud
Vivian Pakkanen
Victor A. O. Pedersen
Rasmus Tirronen (frem til 3. november 2020)
Panisara Wanlopbanhan

Pedagoger:
Anne -Marit Tynes
Jon Ole Olstad
Kristin Hjort Inao
Mai Lisa Guinoo
Pia Elton Hammer
Vebjørn Sundby

Musikk

Komponister:
Anoushka Shankar (*Those Words*)
Christopher Clark (*Crushd*)
Tonje Unstad (*Et vakkert smykke*)

Live musikere:
Miriam Andersén (*DuEls*, sang)
Jon Filip Fahlstrøm (*DuEls*, sang)
Catharina Vehre Gresslien (*DuEls*, sang)

Designere / Teknikere

Videodesign:
Ashton Carlisle Green (*Crushd*)
Martin Böttger (*Crushd*)

Lysdesignere:
Martin Flack (*DuEls, 960 sekunder, White Noise*)
Martin Myrvold (*The Logical Song, As It Is/As It Turns Out, jegmegduvi*)
Sigve Sælensminde (*960 sekunder, White Noise*)

Lyddesignere:
Kamran Dolati (*jegmegduvi*)
Erik Hedin (*White Noise*)
Terje Wessel Øverland (*DuEls*)

Lydtekniker:
Kamran Dolati (*960 sekunder, White Noise*)

Lys/videotekniker:
Kari-Ann Skårbø Sande

Direktestrømming av video:
Bjørn Kjetil Undem (Under produksjon 02)

Kostymedesign:
Eline Dragesund (*960 sekunder, White Noise*)
Line Maher (*DuEls, The Logical Song, As It Is/As It Turns Out, jegmegduvi*)

Grafisk design:
Tonja Boos

Fotografer:
Anne-Sylvie Bonnet (*960 sekunder, White Noise, Under produksjon*)
Antero Hein (*DuEls, The Logical Song, As It Is/As It Turns Out, jegmegduvi*)
Erika Hebbert (portretter av NSP 2)
Magne Risnes (Åpning av Studio NSP, Under produksjon)

DuEls. Danser: Guro Nagelhus Schia.
Foto: Valdimar Johannsson

Kunstnerisk program

DuEls

*Urpremiere: Vigelandmuseet 1. februar 2020.
Forestillingen ble vist sju ganger.*

DuEls er reise i Vigelandmuseet koreografert av fransk-belgiske Damien Jalet og islandske Erna Omarsdottir. Stykkene fremføres av dansere fra Nagelhus Schia Productions og Iceland Dance Company, til musikk av blant annet Thom Yorke fra Radiohead.

Gjennom en serie korte og viscerale stykker fremført i form av en vandreforestilling gjennom museets ulike saler, bidrar dansen til å frigjøre den konsentrerte energien i Gustav Vigelands skulpturer. Ved å omfavne skulpturenes mytologiske egenskaper, bruker danserne sine levende og forgjengelige kroppar til å portrettere dualiteten og de indre kampene i Vigelands udødelige skulpturer.

DuEls inneholder både nye og eldre koreografier, inkludert en uforglemmelig scene fra *Black Marrow* og stykker som tidligere har vært vist i Louvres spektakulære saler, hvor de også gikk i dialog med de historiske skulpturene og kunstverkene. Jalets ikoniske dansescene *Volk* fra nyinnspillingen av Dario Argentos *Suspiria* (2018, regi: Luca Guadagnino) ble også vist live for første gang – med originalkostymene fra filmen.

DuEls vant Subjektprisen 2020 i kategorien Årets scenekunst.

Koreografi:
Damien Jalet og Erna Omarsdottir

Musikk:
Patrizia Bovi, Valdimar Johannsson, Thom Yorke (Radiohead)

Sang:
Miriam Andersén, Jon Filip Fahlstrøm, Catharina Vehre Gresslien

Dansere:
Thyri Huld Arnadottir, Jon Filip Fahlstrøm, Catharina Vehre Gresslien, Christina Guieb, Shintaro Oue, Erna Omarsdottir, Elin Signy Ragnarsdottir, Guro Nagelhus Schia, Vebjørn Sundby, Halla Thordardottir

Dansere AMP:
Judith Arupa, Stian Bergdølmo, David Forsberg, Anna Frøysland, Nadege Kubwayo, Vilja Kwasny, Benjamin Larsen, Hanne Elisabeth Svenning

Prøveleder Iceland Dance Company:
Kata Ingvadottir

Lysdesign:
Martin Flack

Lyddesign:
Terje Wessel Øverland

Kostyme:
Undercover by Jun Takahashi, Alexandra Gilbert, Line Maher, Giulia Piersanti

Foto:
Antero Hein, Valdimar Johannsson

Museumsleder Vigelandmuseet:
Jarle Strømodden

Drifts- og sikkerhetsansvarlig Vigelandmuseet:
Jon T. Trøim Brandsnes

Prosjektleder:
Kristin Hjort Inao

Produsent:
Tara Ishizuka Hassel

Produsert av:
Nagelhus Schia Productions

Co-produsert av:
Iceland Dance Company, Vigelandmuseet og Bærum Kulturhus

Aleko

Aleko ble vist som en del av DuEls på Vigelandmuseet 1.-4. februar 2020, og som en egen sending innenfor Vigelandmuseets digitale programserie Vigeland LIVE 28. april 2020.

Aleko ble skapt i mars 2006 på Museum of Arts i Aomori, Japan, på bestilling fra Tokyo International Arts Festival. Stykket er koreografert av Sidi Larbi Cherkaoui i fellesskap med Damien Jalet, og er inspirert av og løst basert på Pushkins tragiske dikt *The Gypsies*, som forteller historien om en russer i eksil som tar livet av sin kone i et lidenskapsdrap.

I dette korte, subtile og skjøre stykket har Chekaoui og Jalet gjenskapt fortellingen ved å sammenstille enkelte elementer fra Balkansk folkløse med japanske myter, som gjør det mer mystisk og animalistisk. Gjennom en flytende, fysisk anstrengende og emosjonelt ladet koreografi, blir temaene frihet, tapet av en kjær og eksil, bevart og tolket på ny.

Koreografi:
Damien Jalet og Sidi Larbi Cherkaoui

Dansere:
Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby

Musikk:
Tsintskaro

Kostymedesign:
Alexandra Gilbert

Foto: Antero Hein

Et vakkert smykke

Et vakkert smykke ble til under den første koronanedstengingen av Norge, og hadde sin digitale premiere 24. april 2020.

Et vakkert smykke er et samarbeidsprosjekt med sanger Tonje Unstad og koreograf Yaniv Cohen. Sangen med samme tittel er fra 2018 og handler om glitrende hemmeligheter som ligger godt skjult blant tang og tare på havets bunn. 16 dansere fra Nagelhus Schia Productions filmet seg selv hjemme i Norge og utlandet der de danser til Unstads musikk. *Et vakkert smykke* reflekterer hvordan koronaviruset har begrenset vårt bevegelsesrom og hindrer oss i å treffes og danse sammen. Videoen er en hyllest til alle barn i Norge og en takk for deres påminnelse om at vi må fortsette å leke, også i vanskelige tider.

Konsept, regi og redigering:
Yaniv Cohen

Musikk:
Tonje Unstad

Dansere:
Anna Einemo Frøysland, Benjamin Windborg Larsen, Catharina Vehre Gresslien, Christina Guieb, David Forsberg, Guro Nagelhus Schia, Hanne Elisabeth Svenning, Ida Haugen, Jens Trinidad, Jon Filip Fahlstrøm, Judith Arupa, Nadege Kubwayo, Shintaro Oue, Stian Bergdølmo, Vebjørn Sundby, Vilja Kwasny, Yaniv Cohen

Produsert av Y to C Yaniv Cohen og Nagelhus Schia Productions
Støttet av Viken fylkeskommune og Bærum kommune

Stillbilde fra *Et vakkert smykke*

DanseFOT/Nagelhus Schia Productions 2020

DanseFOT/Nagelhus Schia Productions 2020 besto av tre urpremierer av henholdsvis Katja Henriksen Schia & Catharina Vehre Gresslien, Jens Jeffry Trinidad & Hugo Marmelada og Matias Rønningen. Forestillingen ble vist på Bærum Kulturhus 28. og 29. august 2020.

Foto: Antero Hein

The Logical Song

The Logical Song ble koreografert av Katja Henriksen Schia og Catharina Vehre Gresslien for seks DanseFOT-talenter og de to profesjonelle danserne Ida Haugen og Anna Einemo Frøysland.

Syv subtile superhelter trer inn i ukjent terreng - det kan være en feiring. Egenskaper vi alltid har sett for oss vokser endelig frem. Uante krefter forstørker og dekonstruerer øyeblikk. Terrenget fortettes av mylder. Det er lett å se mønsteret i ettertid. I nær dialog med danserne ønsker vi å finne frem til hver og ens superkrefter, med det mener vi deres sårbarhet, mot og evne til å møte seg selv der de er.

Koreografi:
Katja Henriksen Schia & Catharina Vehre Gresslien

Dansere:
Ida Haugen, Anna Einemo Frøysland, Ilia Elektra Berg Stojcevska, Hedda Sofie Haugjord Rølsåsen, Ingrid Oline Hanche-Olsen, Julie Felicia Strai-Friis, Synne Maria Mikelsen

Kostymer:
Line Sevaldsen Maher

Lysdesign:
Martin Myrvold

Tegninger:
Katja Henriksen Schia

Musikk:
André Bratten, Røyksopp, Meredith Monk, Marc Shapiro, San Francisco Symphony Chorus, Vance George

Forprosjektet til *The Logical Song* er støttet gjennom Kulturrådet og co-produsert av Nagelhus Schia Productions.

Foto: Antero Hein

As It Is/As It Turns Out

As It Is/As It Turns Out ble skapt av Jens Jeffry Trinidad & Hugo Marmelada for fem DanseFOT-talenter. Av profesjonelle dansere deltok Judith Arupa og Marmelada selv.

Jens Jeffry Trinidad fra Oslo og Hugo Marmelada fra Lisboa har jobbet sammen siden 2015 og utforsket sitt felles uttrykk, der de bruker sine erfaringer fra både samtidsdans og streetdance som inspirasjon. Sammen med DanseFOT-talentene og Nagelhus Schia Productions utforsker Hugo og Jens rytme og bevegelse som forandres over tid, og dens påvirkning på kroppen. Det kan være et ritual, eller en vals, som bringer fortid og fremtid sammen.

Koreografi:
Jens Jeffry Trinidad & Hugo Marmelada

Dansere:
Hugo Marmelada, Judith Arupa, Svenja Vatsendvik, Nora Landau Werner, Tuva Søgaard, Elisa Maritsdatter Rokkones, Elene Barsten

Kostymer:
Line Sevaldsen Maher

Lysdesign:
Martin Myrvold

Musikk:
Bvdub

Foto: Antero Hein

jegmegduvi

jegmegduvi ble koreografert av Matias Rønningen for fem DanseFOT-talenter og de to profesjonelle danserne Jon Filip Fahlstrøm og Mai Lisa Guinoo.

I *jegmegduvi* jobber vi med metaforer for bevegelse og leker med hvordan tankebilder påvirker hvordan vi danser. Hva kan jeg forestille meg at jeg er, hvem er jeg uten disse forestillingene om meg selv, og hvordan kan vi finne oss selv i møtet med andre? Ungdomstiden er en periode hvor man går inn i mange nye miljøer, man bytter klasse, skole, får nye venner og interesser. I hver nye situasjon eller relasjon kan noe nytt komme til syne i oss, og vi har uendelig mye mer inni oss enn både vi selv og andre kan se.

Koreografi:
Matias Rønningen

Dansere:
Jon Filip Fahlstrøm, Mai Lisa Guinoo, Joachim Engum Olsen, Camilla Marie Hope Jæger, Annika Jarstadmarken Price, Nora Guldsten Robinson, Ada Maria Sophie Rydhagen Holt

Kostymer:
Line Sevaldsen Maher

Lysdesign:
Martin Myrvold

Musikk:
Richard Wagner, Potential of Noise, Arvo Pärt

Lyddesign:
Matias Rønningen, Kamran Dolati

Foto: Antero Hein

Triple Bill

Triple Bill er en spesiallaget forestilling for de åtte utvalgte danserne i Nagelhus Schia Productions AMP – et nasjonalt talentprogram for samtidsdans, og besto av tre urpremierer av henholdsvis Hege Haagenrud (NO), Melanie Lane (AU) og Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby (NO). *Triple Bill* ble vist to ganger på Bærum Kulturhus den 4. september, ved Sandnes Kulturhus den. 23. september, og ved Kortreist dansefestival den 10. oktober 2020.

Stillbilde fra *Crushd*

960 sekunder

960 sekunder tar for seg konseptet tid. Å snakke om tiden som noe som går ekstremt fort, skaper en følelse av at vi ikke klarer å henge med. Det forplanter seg i det underbevisste som en kollektiv skyldfølelse, en ide om at vi alltid ligger på etterskudd.

Vi har ikke lenger lik rytme. Noen har veldig rask livsrytme, og andre lever i en slags treghet, på vent, i kjedsomhet, men de synes ikke. De synes ikke på samme måte fordi de har trukket seg tilbake, de har på mange måter hoppet av karusellen. Kommer vi til å bremse en dag? Vil det muligens stoppe helt opp?

Vi lever med en følelse av å løpe etter tiden. Noen løper for å holde rytmen og noen gir slipp. Dette var tanker vi jobbet ut ifra da vi var halvveis i prøvene og koronapandemien stoppet opp hele samfunnet. Det ble en tid for tomhet ...

Koreografi:
Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby

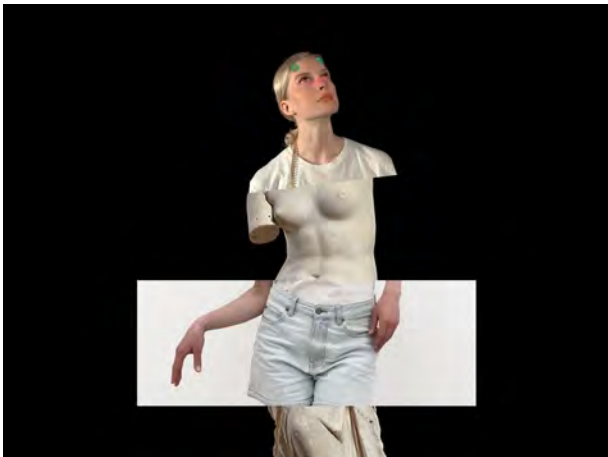
Dansere:
Judith Arupa, Stian Bergdølmo, David Forsberg, Anna Einemo Frøysland, Vilja Kwasny, Hanne Elisabeth Svenning, Benjamin Windborg

Musikk:
Hildur Gudnadottir, Johan Johannsson, Torkell Sigurbjörnsson, David Wiebe

Lysdesign:
Martin Flack, Sigve Sælensminde

Kostyme:
Eline Dragesund

Foto: Anne-Sylvie Bonnet

Crushd

Crushd er en reaksjon på covid-19 fra ståstedet til kunstnere som deler av seg selv i samspill med publikum. Vi omgjorde sceneversjonen av *Crush* til den audiovisuelle opplevelsen *Crushd* ved å jobbe på avstand gjennom de digitale plattformene zoom, whatsapp og instagram. Sammen med den Berlinbaserte videokunstneren Ashton Carlisle Green, 3D-animatør Martin Böttger og komponist Christopher Clark fra Storbritannia, skapte vi en verden der vi overskred de fysiske begrensingene vi sto overfor, og som reflekterer den nye virkeligheten som vi sammen navigerer oss gjennom, alene. *Crushd* reflekterer ensomhetens poesi, havarerte drømmer, fragmenterte kroppar og dans, og kollektivt begjær.

Koreografi og regi:
Melanie Lane

Dansere:
Judith Arupa, Stian Bergdølmo, David Forsberg, Anna Einemo Frøysland, Nadege Kubwayo, Vilja Kwasny, Hanne Elisabeth Svenning, Benjamin Windborg

Videoredigering:
Ashton Carlisle Green, Melanie Lane

3D-animasjon:
Martin Böttger

Lyd:
Christopher Clark

Kostyme:
Eline Dragesund

Tekst:
O Fortuna - *Carmina Burana* (Carl Orff)

Stillbilde fra *Crushd*

White Noise

White Noise – hvit lyd – er en monoton og konstant lyd som inneholder alle hørbare toner. Hvit lyd stenger andre lyder ute, og brukes som lyddemper i for eksempel kontorlandskap og øretelefoner. Hege Haagenrud tar med *White Noise* utgangspunkt i intervjuer med statsminister i Storbritannia, Boris Johnson. I overført betydning brukes white noise som en beskrivelse av politikere (gjerne eldre, hvite menn) som ofte bruker mange ord for å skjule et poeng de ikke ønsker skal komme frem.

Informasjonsstrømmen blir som en evinnelig foss, bakgrunnsstøy som ingen egentlig lytter til.

Koreografi:
Hege Haagenrud

Dansere:
Judith Arupa, Stian Bergdølmo, David Forsberg, Anna Einemo Frøysland, Vilja Kwasny, Hanne Elisabeth Svenning, Benjamin Windborg

Lysdesign:
Martin Flack, Sigve Sælensminde

Lyddesign:
Erik Hedin

Voiceover:
Kate Pendry, Boris Johnson

Kostyme:
Eline Dragesund

Foto: Anne-Sylvie Bonnet

Those Words

Those Words er tatt fra Anoushka Shankars nyeste album *Love Letters*. Musikkvideoen ble tatt opp med mobilkameraer under korona-nedstengingen i London, Mumbai og Sandvika.

Sitar:
Anoushka Shankar

Sang:
Shilpa Rao

Cello:
Ayanna Witter-Johnson

Koreografi og dans:
Guro Nagelhus Schia, Vebjørn Sundby

Komponister:
Anoushka Shankar, Ayanna Witter-Johnson

Tekst av Shirin Anandita, basert på et dikt av Ayanna Witter-Johnson og Anoushka Shankar

Produsert av Anoushka Shankar og Alev Lenz

Stillbilde fra *Those Words*

Gjestespill

Aleko

Fremført av Nagelhus Schia Productions for første gang 1. februar 2020, som en del av DuEls på Vigelandmuseet.

Aleko ble siden fremført av Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby som en egen sending innenfor Vigelandmuseets digitale programserie Vigeland LIVE 28. april 2020.

Triple Bill

Premiere: 4. september 2020, Bærum Kulturhus.

Triple Bill ble vist på Sandnes Kulturhus 23. september 2020 i regi av RAS - Regional Arena for Samtidsdans, og ved Inderøy kulturhus 10. oktober 2020 som en del av Kortreist dansefestival.

Turneen med *Orbo Novo* (av Sidi Larbi Cherkaoui) til Grieghallen i Bergen under Festspillene 2020 og Stavanger Konserthus ble dessverre kansellert på grunn av koronapandemien, det samme ble *Triple Bill*-turneen i Viken fylkeskommune i regi av Den kulturelle skolesekken.

Talentutvikling

Nagelhus Schia Productions (NSP) bidrar til talentutvikling for talenter på ungdoms- og videregående skole med DanseFOT og på elitenivå med NSP 2 – et nasjonalt talentprogram for samtidsdans. Slik styrker vi grunnlaget for en helhetlig, langsiktig og strategisk satsing på utvikling av talenter i kulturlivet.

Vi mener det er svært viktig å støtte strategisk talentutvikling for å legge til rette for bærekraftig progresjon – fra yrkesmessig opplæring til kontinuerlig profesjonell talentutvikling på elitenivå. Det virker inspirerende og rekrutterende for unge mennesker å se at noen utmerker seg i sitt fag, at de oppnår internasjonal anerkjennelse og klarer å gjøre kunsten til sitt levebrød. Alle mennesker med en drøm og et talent trenger noe å strekke seg etter og noen som viser vei.

DanseFOT

DanseFOT er et unikt og veletablert talentutviklingsprogram der unge dansere fra hele Viken møtes. DanseFOT ble først opprettet som et tilbud for elever i ungdomsskolealder for å øke nivået og sikre rekruttering til danselinja på videregående skole. Viken fylkeskommune har senere bevilget midler slik at DanseFOT skal være et forsterket tilbud i den videregående skolen, og for at DanseFOT skal arrangere kompetansehevende kurs for pedagoger i regionen. Tiltaket er en del av Viken fylkeskommunes satsing på talentutvikling og et samarbeid mellom Bærum kommune og Viken fylkeskommune.

NSP samarbeider med DanseFOT gjennom en årlig forestillingsproduksjon, og tilbyr workshops, samtaler og mentorarbeid til talentene gjennom året. Ved å knytte talentutvikling til kompaniet vårt, styrker vi talentenes innsikt, erfaring og forståelse for videre utdanning og en mulig yrkesvei. NSP er kunstnerisk ansvarlig for, og co-produserer den årlige forestillingsproduksjonen til DanseFOT.

NSP gir talentene viktige forbilder og gode kunstneriske utviklingsmuligheter. Gode rollemodeller og forbilder er viktig for unge talenter. Våre samarbeidsforestillinger er banebrytende i sin kobling av profesjonelle dansere med unge talenter. Gjennom forestillingssamarbeidet får talentene oppleve og kjenne på kroppen hvordan det er å arbeide som danser.

I 2020 satt vi opp en tredelt forestilling med tre helt nye verk av koreografene Katja Henriksen Schia & Catharina Vehre Gresslien, Matias Rønningen og Jens Jeffry Trinidad & Hugo Marmelada, skapt i samarbeid med de profesjonelle danserne og de unge talentene. Kompaniet og talentene jobbet sammen i fem uker før forestillingen ble vist tre ganger i Bærum Kulturhus.

I DanseFOT VG1 får talentene workshoper med NSP og følger kompaniet i våre produksjoner. Samarbeidet mellom NSP og DanseFOT er verdifullt. Det å lære bort noe er ofte den beste måten å reflektere, og å tilegne seg ny kunnskap på. Det skapes en spesielt god og generøs atmosfære mellom de profesjonelle og talentene, som er verdifull for alle involverte å ta med seg videre i andre prosjekter.

Foto: Antero Hein

Foto: Anne-Sylvie Bonnet

NSP 2 – et nasjonalt talentprogram for samtidsdans

NSP 2 har som mål å fange opp de beste unge danserne, og hjelpe dem til å utvikle sitt kunstneriske talent og bygge grunnlaget for en profesjonell karriere, samtidig som de mottar lønn for arbeidet. Kandidatene må ha høyskoleutdanning innen dans, og det må ikke ha gått mer enn tre år siden endt utdanning. NSP 2 er til for å hjelpe unge mennesker med unike kunstneriske evner på veien mot en profesjonell karriere ved å bygge broer mellom etablerte utøvere og talenter.

Vi har skapt et godt miljø for erfaringsutveksling og kompetanseoverføring som gir aspirantene en unik mulighet til å utvikle sitt eget kunstuttrykk. Slik bidrar vi til utvikling av det profesjonelle dansefeltet, og dekker samtidig en sårbar fase for nyutdannede dansere der de får rom for videre utvikling på elitenivå. Danserne går gjennom et kunstnerisk veilednings- og kompetanseutviklingsprogram, inkludert et mentorprogram med teknisk, koreografisk og scenisk talentutvikling på høyt nivå. I tillegg til egne forestillinger og turnevirksomhet medvirker danserne i oppsetninger sammen med hovedkompaniet. Danserne i NSP 2 (kull 2019/2020) var med i *DuEls* – en vandreforestilling på Vigelandsmuseet koreografert av Damien Jalet (FR/BE) og Erna Omarsdottir (IS). *DuEls* hadde premiere i februar 2020.

I løpet av 2019 kom aspirantene godt i gang med prøvene på *Triple Bill* som etter en lengre pause grunnet covid-19-pandemien, fikk sin etterlengtede premiere på Bærum Kulturhus den 4. september 2020. *Triple Bill* er en spesiallaget forestilling for de åtte utvalgte danserne i NSP 2, og besto av tre urpremierer av henholdsvis Hege Haagenrud (NO), Melanie Lane (AU) og Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby (NO). *Triple Bill* ble vist to ganger på Bærum Kulturhus den 4. september, ved Sandnes Kulturhus den 23. september, og ved Kortreist dansefestival den 10. oktober 2020.

September 2020 startet åtte nye talenter i NSP 2 (kull 2020/2021). Den første uken hadde de en intens, utfordrende og lærerik skuespillerworkshop av Pascal Luneau sammen

meddanserne fra kull 2019/2020. Det var flott å se begge kull sammen. Videre hadde de følgende kompetanseutviklingsprogram: teknisk seminar ved Bærum Kulturhus (introduksjon til teknisk produksjon i Bærum Kulturhus, lys og lysdesign samt lyd); seminar om støtteordninger og søknadsskriving ved Jørgen Knudsen fra Kulturrådet; skriveprosess og struktur ved Kristin Helgebostad; budsjettføring og Excel ved Rudi Skotheim Jensen og mentaltrening med idrettspsykolog Henrik Herrebrøden.

NSP 2 startet også på prøver og opptak av *Realness* – en samproduksjon med dansere og skuespillere fra hovedkompaniet NSP. *Realness* blir NSPs aller første helaftens strømmeforestilling! I samarbeid med filmselskapet M12 brukes avansert kamerautstyr i stor stil for å skape et levende og kunstnerisk interessant møte mellom scene og film. *Realness* er en sarkastisk parodi av den internasjonalt anerkjente koreografen Daniel Proietto, som leker med konseptet for reality-TV og tvinger oss til å konfrontere våre egne fordommer og moralske forfall. Vi gleder oss enormt til å vise dette verket i 2021!

NSP 2 er støttet av Talent Norge, Sparebankstiftelsen DNB, Viken Fylkeskommune og Bærum Kommune, og er et samarbeid mellom Nagelhus Schia Productions (NSP) og Bærum Kulturhus.

Danserne om NSP 2

Jeg har mange års bakgrunn som konkurransegymnast og dro etter hvert til Nederland for å studere ved Artez University of the Arts, hvor jeg ble uteksaminert for 1,5 år siden. Jeg gleder meg til å få sjansen til å utvikle meg som danser og kunstner i løpet av min tid på NSP 2, og jeg føler meg privilegert som kan leve ut lidenskapen min i en tid der scenekunstheltet sliter mye. Jeg er glad for å finne et pleiende og oppmuntrende sted for kunstnere her hos NSP.

Jeg synes NSP 2 er en flott mulighet for unge dansere som befinner seg i et veiskille i karrieren. Alle deltakerne er nylig uteksaminert, og dette programmet dekker et behov for unge kunstnere som trenger praksis i en profesjonell setting; samtidig får vi fokusere på vår egen utvikling. Vi får en unik sjanse til å tilegne oss verdifull erfaring, omgitt av svært talentfulle og motiverte kolleger og koreografer.

- Iannes Bruylant, NSP 2 (2020/2021)

Jeg er fra Jyväskylä i Finland hvor jeg begynte å danse i ung alder. I 2016 flyttet jeg til Norge for å studere samtidsdans på KHiO, og har også jobbet et år i London som kompanimedlem i Rambert2 før jeg startet i NSP 2.

For meg tilbyr programmer som NSP 2 en mulighet til å jobbe med erfarne mennesker innenfor feltet på et tidlig stadium av karrieren. Dette hjelper enormt med å forme ambisjonene mine og hvordan jeg ønsker å jobbe i fremtiden.

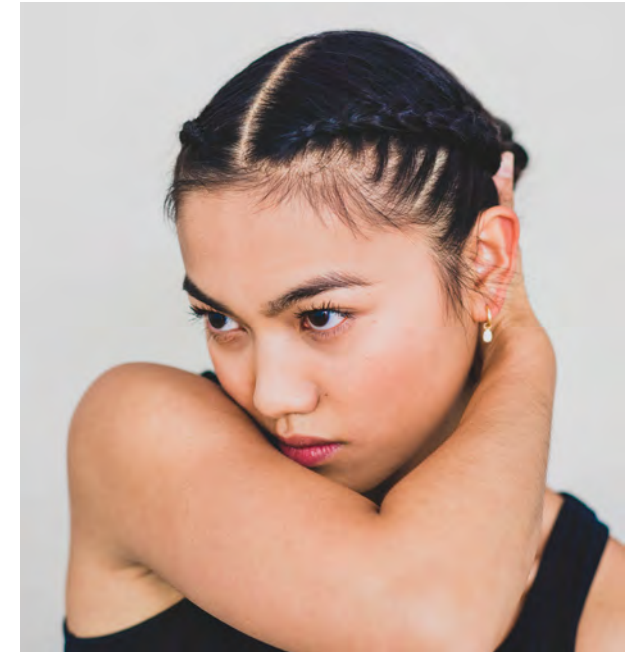
- Vivian Pakkanen, NSP 2 (2020/2021)

Jeg er utdannet jazzdanser fra KHiO, har bakgrunn innenfor hip hop, i tillegg til å ha danset med Tabanka Dance ensemble i 6 år – med fokus på afrikansk og karibisk-basert samtidsdans. Jeg elsker å jobbe sjangeroverskridende – og er opptatt av å la det man ønsker å uttrykke være motor for skapelse av bevegelse. Det jeg ser mest frem til som NSP 2-deltaker er jobbe, vokse og utvikle meg sammen med de andre fantastiske danserne som deltar på programmet.

Jeg tror NSP 2 er et veldig viktig mellomledd som gir nyutdannede dansere mulighet til å få jobb og erfaring samt utfolde seg som kunstnere. I tillegg tror jeg at det er veldig positivt og knytte bånd med NSP som også er helt i starten av sin forhåpentligvis lange reise som nasjonalt kompani.

- Victor A. O. Pedersen, NSP 2 (2020/2021)

Jeg ble født i Bangkok i Thailand, hvor mitt første møte med dans var gjennom thai tradisjonell dans. I ung alder flyttet jeg til Haugesund og startet ikke med å utøve dans på et intenst nivå før danselinja på Skeisvang vgs. Deretter fortsatte jeg studiet på KHiO og startet i NSP 2 etter endt studie. Da jeg startet så jeg virkelig frem til å blant annet kunne ha et rom for å utforske sammen med nye og kjente dansekunstnere, særlig i denne rare tiden vi befinner oss i.

Talentprogrammer og mentorordninger som NSP 2 gir muligheten for å bygge en bro mellom det å være fersk og nydannet til et allerede etablert felt. Det åpner for en mulighet til å innhente ulike erfaringer gjennom det innholdsrike året vi får ved å ta del i dette programmet. Erfaringene vil kunne gi unge nyutdannede dansere som meg mere kunnskap og utallige verktøy som vil være betydelige i reisen for å videre forme sitt eget voksende kunstnerskap.

- Panisara Wanlopbanhan, NSP 2 (2020/2021)

Foto: Mimsy Møller

Studio NSP

Mangelen på gode lokaler for dansekunstnere på Østlandet og i Norge generelt har lenge vært en utfordring, og i januar 2018 tok Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby saken i egne hender og begynte å lete etter passende lokaler til kompaniets virksomhet.

Gleden var stor da vi i juni 2020 endelig kunne flytte inn i Studio NSP, vårt nye hjem! Studio NSP har en idyllisk beliggenhet ved Sandvikselva. Det er kort avstand til Sandvika stasjon, og kun ti minutter fra Oslo med tog. De flotte nye lokalene har ført til en effektivisering av NSPs drift og produksjon i andre halvdel av 2020. Nå har vi endelig funnet den etterlengtede arbeidsroen vi behøver for å skape dansekunst av høy kvalitet på nasjonalt og internasjonalt nivå, og til å jobbe med talentutvikling og involvering med lokalsamfunnet slik vi ønsker.

Nye, faste hendelser i Studio NSP er arrangementserien Under produksjon, NSPs egen koreografresidens, samt et samarbeid med Proda – profesjonell dansetrening, der Proda-brukerne får tilbud om å ta klasser i gyrokinesis, ballett, samtidsdans og yoga sammen med våre dansere fra NSP 2.

Studio NSP er på totalt 600 kvadratmeter og fordeler seg over 2 etasjer, og inkluderer 2 studioer samt kontorer for de ansatte. Per dags dato har vi fått på plass et topp moderne dansegulv og lydutstyr. Vi jobber med å installere en senkbar grid, inndekning og et publikumsamfi i 2021. Studio NSP er også tilgjengelig for utleie til gunstige priser for våre kolleger i bransjen.

NSP koreografiresidens 2020

Høsten 2020 lanserte vi en ny søknadsbasert residensordning for koreografer som bor og jobber i Norge. Koreografresidensen er tiltenkt som en årlig ordning og gir en profesjonell koreograf mulighet til å arbeide prosessorientert sammen med danserne fra NSP 2 over en periode på to uker. Mottakeren får et stipend på 20 000 kroner samt et sted å bo om nødvendig.

Først ute i residensordningen var koreograf og dansekunstner Ida Haugen. Residensen ble avsluttet med en åpen visning i studio lørdag 17. oktober 2020. Ida Haugen har siden blitt invitert til å koreografere for DanseFOT / Nagelhus Schia Productions 2021.

Under produksjon

I oktober 2020 lanserte vi «Under produksjon», en fremføring av korte verk, eksperimenter, utkast og skisser laget og fremført av koreografer, dansere og andre kunstnere tilknyttet Nagelhus Schia Productions (NSP). Motivasjonen for Under produksjon er å bygge og videreutvikle dansepublikummet i Viken og Oslo ved å tilby et gratis innblikk i de ulike prosessene i et profesjonelt kompani for samtidsdans.

Høsten 2020 ble det avholdt to utgaver av Under produksjon:

Under produksjon 01: *Crushd* soloportretter, Ida Haugen x NSP 2

Urfremvisning av Melanie Lanes soloportretter skapt i forbindelse med *Crushd*, og en arbeidsvisning med vår første koreografresident Ida Haugen og det nye kullet med dansere fra NSP 2, etterfulgt av en samtale med kunstnerne.

Under produksjon 02: Utdrag fra *Realness*

Andre utgave i serien viste utdrag fra Daniel Proiettos dansedrama *Realness* (premiere vår 2021) etterfulgt av en samtale med koreograf og dansere. Av smittevern hensyn ble Under produksjon 02 gjennomført som et online arrangement.

Foto: Magne Risnes

Foto: Anne-Sylvie Bonnet

NSP i media

Tittel/Program	Media	Dato
Klassisk vorspeil	NRK P2	17- januar 2020
“Fra AMP til Carte Blanche”	Talentnorge.no	30- januar 2020
“Deler suksessoppskriften: Danseforestilling på Vigelandmuseet er utsolgt ganger syv”	Subjekt	30- januar 2020
“Madonna-koreograf i Vigelandmuseet”	NRK.no	30- januar 2020
“Danser med Vigeland”	Dagsavisen	3- februar 2020
“Frumsyna dansverk i norsku listasafni”	Ruv.is	3- februar 2020
“Tänze im Vigeland-Museum Oslo: Lebensleiber in Museumsunterwelten”	Frankfurter Allgemeine Zeitung	4- februar 2020
“Befrielse av potensiell energi”	Scenekunst	4- februar 2020
Studio 2	NRK P2	5- februar 2020
“Bevegelser Vigeland verdig”	Museumsnytt	2- mars 2020
“Å åpne opp dansen”	Norsk Shakespeare Tidsskrift	1- april 2020
“Uforløyste kontrastar”	Norsk Shakespeare Tidsskrift	1- april 2020
“Kunst for barn for første gang”	Avisa Lofoten	27- april 2020
“Se Nagelhus Schia Productions og AMP-dansernes nye dansevideo”	Talentnorge.no	29- april 2020
“Barna først i køen når Det norske teatret åpner”	Periskop	4- mai 2020
“Dansekompani åpner 600 m2 studio”	NRK.no	25- mai 2020
“Stjernedansere med nytt studio”	Budstikka	13- juni 2020
“Åpnet nytt dansestudio: - mektig imponert”	Budstikka	17- juni 2020
“Danser seg inn i nytt studio”	Dagsavisen	18- juni 2020
“Dansere i eget hus”	Viken.no	25- juni 2020
“En kveld, tre koreografer og åtte utvalgte dansekunstnere!”	Talentnorge.no	2- september 2020
“Har premiere i kveld etter tøff tid”	Budstikka	4- september 2020
“Første helaften for nytt kompani”	Klassiskmusikk.com	6- september 2020
“Talentlimbo i tre akter”	Norsk Shakespeare Tidsskrift	1- september 2020
“En hyllest til et utslitt hofteledd står på festivalprogrammet”	Trønder-Avisa	7- oktober 2020
“Sparket i gang festivalen med fullsatt sal og statsbudsjettfeiring”	Trønder-Avisa	9- oktober 2020
“Dette er årets NSP 2-talenter”	Talentnorge.no	19- november 2020
“Dansflokkurin tilnefndur til norska verdlauna”	Ruv.is	2- desember 2020
“Nagelhus Schia Productions står bak Årets scenekunst”	Subjekt	18- desember 2020
“Iceland Dance Company Wins 2020 Subjektprisen Cultural Prize”	Grapevine.is	28- desember 2020

Bürger, habt ihr Ideen?

Im Streit um die Frankfurter Paulskirche brechen alte Fronten auf. Es geht um die Frage, wie sichtbar die Symbole der Demokratie sein sollen.

U n längst ist eine Auseinandersetzung um das erste gesamtdeutsche Parlament entbrannt. Zunächst schlug Frankfurts Oberbürgermeister Peter Feldmann (SPD) vor, in der Paulskirche Sitzungen des Frankfurter Stadiparlements abzuhalten. Daraufhin griff ihn sein Stellvertreter Uwe Becker (CDU) an. „Dem Kollegen fehlt das Gespür dafür, dass die Paulskirche nicht der geeignete Ort für das Stadtparlament ist.“ Auch bei Frankfurts Grünen fand Feldmann kein Gehör. Ihr Stadtverordneter Uwe Paulsen sagte bereits im November: „Bauten oder historische Rekonstruktion allein schaffen mit Sicherheit keine Identifikation oder intensivere Erfahrungsmachung von Geschichte, in einer Demokratie schon gar nicht.“

Mit dem Vorschlag, einen nationalen Gedenkort in ein kommunales Forum umzuwandeln, hat sich Feldmann

Morgen

Natur und Wissenschaft

Astronomen in Sorge: Wer sichert den ungestörten Blick in den Himmel?

Geisteswissenschaften

Der Briefwechsel von Hans Blumenberg und Marcel Reich-Ranicki

schwer verrannt. Das Herz der Frankfurter Stadtpolitik schlägt im Römer-Häme musste das Stadtoberhaupt auch dafür einstecken, dass in der Paulskirche die Vorpriemiere der zweiten Staffel einer Festbank, einer Festbank, stattgefunden hat. Die Paulskirche sei keine Multifunktionsarena, sagten die Kritiker vor der Veranstaltung am vergangenen Sonntag.

Nun ergreift der wegen der Affäre um die Arbeiterwohlfahrt angeschlagene Feldmann die Flucht nach vorne. Was an einem nationalen Demokratie-Ort wie der Paulskirche stattfinden dürfte und was nicht, so teilte der Frankfurter Oberbürgermeister mit, darüber solle die ganze Republik mitentscheiden – von der Kanzlerin bis zum Bundespräsidenten. Bis Ende März solle ein Kriterienkatalog erarbeitet werden, die mittlerweile dringend sanierungsbedürftige Paulskirche weiter genutzt werden könnte.

Eine Klärung erscheint notwendig. Sehr wohl formulierte Frankfurts Oberbürgermeister bisher die Absicht, in der Paulskirche die gesamtdeutsche Nationalversammlung, ein „Zentrum der Demokratie“ einzurichten. Soll die Paulskirche zum Museum werden? Das ist sie mit der in die Jahre gekommenen Dauerausstellung im Erdgeschoss schon heute. Es wäre ein denkbar schlechtes Signal, einen Demokratie-Ort nur museal zu nutzen. Sollen Jugendparlamente und Bürgerinitiativen aller Art in der Paulskirche tagen? Das kommt dem Ziel der Lebendigkeit schon etwas näher.

Vielleicht geht aber noch mehr. Der frühere Frankfurter Oberbürgermeister Walter Wallmann wollte schon in den achtziger Jahren den Bundespräsidenten in Frankfurt wählen lassen. In einer Zeit, in der die liberale Demokratie unter Druck steht, sollte man die Idee neu prüfen. Nichts würde die Paulskirche

stärker aufwerten als eine wirkliche Funktion für das demokratische Gemeinwesen. Aber reicht dazu ein Staatsakt alle fünf Jahre?

Sollte eine weitergehende Nutzung einmal definiert sein, stellt sich die Frage der Architektur. Sie ist ebenso hochpolitisch. Denn der Streit um die Paulskirche steht für den Zusammenprall zweier Paradigmen. Sie betreffen die Frage, wie sich die demokratische Ordnung der Bundesrepublik architektonisch widerspiegeln soll. In den neunziger Jahren wurde diese Kontroverse schon einmal geführt. Damals wurde über den Berliner Reichstag gestritten. Sollte er Parlamentsitzung des wiedervereinigten Deutschlands werden oder nicht? Vor allem Vertreter der politischen Linken vertraten Positionen, die denen des Frankfurter Stadtverordneten Paulsen oder jener der Macher der Ausstellung „Paulskirche – Ein Denkmal unter Druck“ im Frankfurter Architekturmuseum ähneln. Es geht um den Glauben, nur eine möglichst unsichtbare Macht sei besonders demokratisch.

Unter anderem der Politikwissenschaftler Herfried Münkler widersprach dieser Auffassung entschieden. Auch demokratische Macht, schrieb er, benötige Symbole, damit sie wahrnehmbar sei. Selbst Architekten konnten seinerzeit aber nur schwer überzeugt werden. Wie der Architekturkritiker Michael Mönninger in dieser Zeitung schrieb, glaubten viele von ihnen fälschlicherweise, im Reichstag hätten sich der Kaiser und die Nationalsozialisten die Klinke in die Hand gedrückt.

Norman Foster, der mit dem Berliner Umbau beauftragte britische Architekt, war nicht erfreut, als sich 1995 der Ältestenrat des Bundestags für eine Kuppel auf dem Reichstag entschied. Die Kuppel, so der Kunsthistoriker Horst Bredekamp in einem Aufsatz über die „Ikonomie des Staates“, verkörpere den Kopf einer personifizierten Macht und damit einen neuen Leviathan. Foster fand einen Ausweg aus dem Dilemma: Er machte die Kuppel transparent und für die Bevölkerung begreifbar. „Eine vergleichbare gestische Entmündigung des Parlaments durch diejenigen, die in ihm repräsentiert sein sollen“, stellt Bredekamp fest, hat es nie zuvor gegeben.“ Der gläserne und begabare Kopf des Staates bildet dessen Demokratisierung ikonographisch ab.

Natürlich ist die Ausgangslage bei Paulskirche und Reichstag nicht in jeder Hinsicht vergleichbar. Unabhängig aber davon, ob in Frankfurt tatsächlich wieder eine Kuppel errichtet werden soll oder nicht: Wie man vor einem Vierteljahrhundert aus These und Antithese eine markante gläserne und begabare Synthese geschaffen hat, kann eine Blaupause für die Überwindung der festgefahrenen Positionen im gegenwärtigen Streit sein.

Ausschließlich restaurativ ist dagegen die Absicht der AfD, die Paulskirche in ihrem Zustand von 1848 zu rekonstruieren. Wie die Partei das erträumt, wird in ihrem Berliner Fraktionsaal „Paulskirche“ deutlich. Eine großformatige Zeichnung zeigt den Plansaal der Paulskirche mit Säulen, einer Empore und der Germania mit dem Schwert in ihrer rechten Hand. Wer die deutsche Geschichte des zwanzigsten Jahrhunderts so ausblenden will, begeht Geschichtsklitterung.

Aber auch die Gegenposition, wonach nur die Anknüpfung an den Wiederaufbau von 1947 in Frage kommt, überzeugt nicht. Eine innovative Gestaltung muss in der Lage sein, die Erinnerung an 1848 mit dem Bewusstsein der seitherigen Geschichte und den vielfältigen Deutschland von heute in Verbindung zu bringen. Die Wertschätzung demokratischer Traditionen drückt sich auch in ihrer Sichtbarkeit aus. Ralf Fücks, Gründer des Zentrums Liberale Moderne, sprach unlängst in dieser Zeitung davon, dass Bahnhöfe einst als Paläste des Bürgerstolzes errichtet wurden. Ein solcher republikanischer Stolz wäre heute auch in Sachen Paulskirche wünschenswert. NIKLAS ZIMMERMANN

Dirk von Petersdorf

Fahrrad im Winter

Alle Wege morgens gefahren, Schneematsch hart geworden, Kanten aus Eis, sie holpert, rutscht, es knackt und knirscht in der Stille über Rinnen und Rillen.

Taube Ohren, Ohrenschützer wer weiß wo, Lenker halten, aber auch locker lassen, spiegelnde Fläche laert dir entgegen – oben gelblich.

Diese lange Hecke vom Reif bezogen, Rauch als Platte überm Gewerbegebiet, und am Himmel, hebt sie den Blick noch weiter, fransiger Rotstrich.

Vorne, da wo der Schnee als Decke liegt, wird es knistern, wenn sie hinein fährt, und dann und dann lässt sie los, aufgerichtet, öffnet die Arme.

Feuilleton

„The dark fountain“: Tanzende Körper vor Wellenträgern, choreographiert von Erna Omarsdottir und Damien Jalet Foto: Schia Productions

Lebensleiber in Museumsunterwelten

„Duels“ von Erna Omarsdottir und Damien Jalet / Von Wiebke Hüster, Oslo

Vor bald sieben Jahren schickte der frankokölsche Choreograph Damien Jalet ein Ensemble von Tänzern durch die Skulpturenalle des Musée du Louvre und ließ sie ihren ineinander verschlungenen Kampf der Körper gegen Schwerkraft und Erschöpfung austragen. Die in den Stein eingeschlossene Energie der Skulpturen, das wie im Moment angehaltene Leben übertrug sich. Wie unkalkulierbar, prekär und gefährlich erschienen die wirklichen Leiber mit ihren Schreunden und Malen. Haaren, Augen und Nägeln gegenüber den marmornen. Das waren „Les Méduses“, die vom Blick der Medusa Versteinerten, die nur von der Magie, dem Ritual, der Kunst in Bewegung zu Versetzenden. Wie man eine solche Nähe, Hitze und Intensität erzeugen kann, dass sich die Starre löst, dass Räume einer anderen Zeit öffnen, Zugänge zu fremden Welten, darum geht es in den Inszenierungen des dreundvierzigjährigen Jalet. Viel ist seither geschehen. Jalet, ein Überlebender der Pariser Attentate, hat die Zusammenarbeit mit Künstlern wie Antony Gormley, Marina Abramovic und Jim Hodes, mit Filmregisseuren, Popsängern und Tänzern fortgesetzt und nach dem Film „Suspiria“ und Thom Yorke's Musikvideo „Anima“ vier Songs von Madonna derzeitiger Choreographietitel und die Sängerin künstlerisch beraten.

Nun hat er in Oslo abermals Tänzer Skulpturen gegenübertreten lassen. Am Rande des Fogneparks liegt ein imposantes, längliches Gebäude aus Backstein. Hier arbeitete bis zu seinem Tod 1943 Norwegens berühmtester Bildhauer Gustav Vigeland. Oslo hatte ihm das Haus auf Lebenszeit als Atelier zur Verfügung gestellt, im Gegenzug versprach Vigeland, sein künstlerisches Schaffen dem Staat zu hinterlassen. Seine überlebensgroßen Steinmenschen schuf er, um sie in einem eigenen Skulpturengarten, der „Vigelandsanlage“ im Fognepark, aufzustellen. Dort findet man den Zirkel des Lebens aus Bronzefiguren, das turnhohe Monument aus Leibern in jedem Lebens-

alter von der Geburt bis zum Tod, und auch die als große Fontäne dienende, von sechs dem Atlas nachempfundenen Helden getragene Schale. Die übernatürliche Monumentalität der mehr als zweihundert Statuen wirkt mitunter fremd und unheimlich. Aber Vigelands naturalistische Plastik, deren kleinere Entwürfe im Atelier-Museum ausgestellt sind, verherrlicht nicht. Sie vereinfacht zwar die menschliche Gestalt, vergrößert und rundet sie ab, vergrobert sie auch, aber fugt sie mit anderen Gestalten auf eine Weise zusammen, die anrührend und geradezu idealistisch wirkt.

Ein Mann hält den Leib eines dafür fast zu großen Kindes schützend in den Armen. Drei laufende Kinder strahlen so zum Spiel entschlossen, dass man sich ihnen keineswegs entgegenstellen möchte. Eine Familie, Frau, Kinder, Greis, rennt wie um ihr Leben, den Schrecken im Gesicht. Paare stehen beieinander in Verehrung und Anziehung. Ihnen allen ist eine kraftvolle, fremde, seltsame Anmutung eigen.

Ebenjene versteht man noch besser, ohne das Fremde einzubrennen, das aus einer anderen Zeit Kommende, einem rauen Land Entstammende, mit dem Meer zur einen, den Bergen zur anderen Seite. All das versteht man noch besser, wenn sich die Tänzer des Ensembles Nagelhus Schia vor ihnen versammeln. Jalets künstlerische Gefährtin bei vielen Produktionen, die isländische Choreographin, Tänzerin und Rocksängerin Erna Omarsdottir, stellt den Choron dar, der das Publikum über die Flüsse ästhetischer Trennung zwischen der Gegenwart und der Natur, den Bestien unserer Phantasie, der Angst vor dem Tod oder den Schmerzen einer Geburt zeigen. Im letzten Raum des Parcours singen drei Sänger a cappella ein traditionelles georgisches Lied, und ihre zung zwischen der Gegenwart und der Natur, den Bestien unserer Phantasie, der Angst vor dem Tod oder den Schmerzen einer Geburt zeigen. Im letzten Raum des Parcours singen drei Sänger a cappella ein traditionelles georgisches Lied, und ihre zung zwischen der Gegenwart und der Natur, den Bestien unserer Phantasie, der Angst vor dem Tod oder den Schmerzen einer Geburt zeigen.

Anders als im Louvre folgt hier das Publikum Omarsdottir und den Tänzern in den fönitz Zuschauer, gu doppelt so viele wie Tänzer, die verfolgen, wie Omarsdottir als sprechender Baum, der schon sechs Weltkriegs und seit Adam und Eva unendlich viele Liebespaare gesehen hat,

sich räuspert, wie unter Gedächtnisstörungen leidend innehält oder in wilde Gesänge oder Geschrei ausbricht. Das Duett im ersten Raum handelt von Paaren, hier stehen Vigelands Amor und Psyche, hier tanzen Thyri Huld Arnadóttir und Shintaro Oue das Ringen um Liebe, Verschmelzung und Freiheit in schwarzen Hosen und mit nackten Oberkörpern zum Fürchten brutal und archaisch. Es stammt aus Sidi Larbi Cherkaoui und Damien Jalets Erbschaftstück „Babel“ und wirkt hier wie eben neu geschaffen.

In bunten T-Shirts und Hosen sind einander drei Männer Halt und Springbrett, eine herrliche und virtuose Uraufführung Jalets mit den Mitteln der Contact Improvisation. Mit Gewichtsverlagerungen geben die Tänzer einander Impulse zu den überraschendsten Konstellationen. Im nächsten, sehr großen und sehr hohen Raum tauchen zwölf Frauen mit kirschröten Schnüren um den Körper in eine Gruppenchoreographie aus dem Film „Suspiria“, dem Horrorthriller-Remake mit Tilda Swinton, dessen Tänze Jalet 2018 bei den Dreharbeiten sah. Diese Rückübersetzung ins Dreidimensionale offenbart natürlich erst die Rauhheit des Ineinandergreifens der Regungen dieser ein Dutzend jungen Frauen.

In jedem Raum überraschen neue überwältigende Bilder, die den Statuen korrespondieren und den Kampf mit der Natur, den Bestien unserer Phantasie, der Angst vor dem Tod oder den Schmerzen einer Geburt zeigen. Im letzten Raum des Parcours singen drei Sänger a cappella ein traditionelles georgisches Lied, und ihre zung zwischen der Gegenwart und der Natur, den Bestien unserer Phantasie, der Angst vor dem Tod oder den Schmerzen einer Geburt zeigen. Im letzten Raum des Parcours singen drei Sänger a cappella ein traditionelles georgisches Lied, und ihre zung zwischen der Gegenwart und der Natur, den Bestien unserer Phantasie, der Angst vor dem Tod oder den Schmerzen einer Geburt zeigen.

Braun, abstrakt

Von Stefan Trinks

Der 1999 im Alter von siebenundachtzig Jahren verstorbene Documenta-Berater und langjährige Direktor der Berliner Nationalgalerie, Werner Haftmann, soll in den Nationalsozialismus einberufen gewesen sein. Haftmann, der nach dem Krieg einer der entschiedensten Befürworter der abstrakten Kunst war, sei Parteimitglied gewesen und „stellte sich immer als einfacher Wehrmachtssoldat dar, was nicht stimmte“, gab der am Zentralinstitut für Kunstgeschichte in München tätige Christian Fuhrmeister nun in einem Interview zu Protokoll. Wissen wir nun aber etwas Neues, was Haftmann an bedenklichen Taten über die Kategorie „Militärläuter“ in den braunen Sumpf hineinziehen würde? Eher nicht. Die Fakten sind schon länger auf dem Tisch. Wie der Frankfurter Kunstgeschichts-Ordinarius Hans Aurenhammer in einem Buchbeitrag bereits 2003 hervorgehoben hatte, wurde Haftmann 1939 dem tatsächlich massiv verstrickten Hans Sedlmayr in Wien vom Direktor des Florentiner Kunsthistorischen Instituts, an dem er arbeitete – nachdem er 1936 über das per se wohl unverdächtige „Jüdische Studienmonument“ promoviert wurde –, als linientreu angepriesen, sehr wahrscheinlich, um die Wiener Assistentenstelle zu erhalten, für die unter Sedlmayrs Ägide die Parteimitgliedschaft verpflichtend war. Bedauerlich, aber wie die Viten zahlreicher Schriftsteller zeigten, kein Einzelfall und nicht justiziabel. Zumal Haftmann den Posten nicht antrat und für den Kunstschutz in Italien tätig war, um nicht an die Ostfront zu müssen. Dass unter den einundfünfzig Kuratoren der ersten vier Documenta-Schauen „nur“ neun Parteimitglieder waren, verblüfft fast bei der sonst höheren Kontinuität in Politik, Film (der jüngst entdeckte Fall des ersten Berlinale-Leiters Alfred Bauer etwa), Musik oder Theater. Ansonsten ist vor allem die Schizophrenie der Nachkriegszeit bemerkenswert, denn 1954, nur sechs Jahre nach dem Antimoderne-Werk „Verlust der Mitte“ des Altazis Sedlmayr, schreibt Haftmann sein Standardwerk zur Malerei im 20. Jahrhundert“. Alles, was ihn in den zwölf Jahren des Nationalsozialismus an figürlich-gegenständlicher Kunst beschäftigt hat, wird nun in sein genaues Gegenteil verkehrt. Statt dreidimensionaler Plastiken geht es nur noch um gemalte „Flatness“. Zeichen und Farbstreifen ersetzen die Figur. Der Einsatz für abstrakte Kunst wird zum ästhetischsten Persilschein, der denkbar ist, im Fall der Documenta zusätzlich von den Vereinigten Staaten und ihrem Geheimdienst als „antifaschistischer“ (Adenauer) Kulturschutzwall massiv gefördert. Ein Rorschachtest der inneren Spaltung: Emil Nolde, den Haftmann als Maler des „deutschen Wesens“ 1934 erfolglos für den Kunstkanon zu retten suchte, wird für ihn nach dem Krieg zur persönlichen Projektionsfläche und 1958 in seinem Nolde-Buch als „entarteter Maler“ und Widerstandskämpfer gefeiert. Er ist damit neben dem Documenta-Gründer Arnold Bode nur einer von vielen. Derartige Kontinuitäten aber hat der kürzlich verstorbene Martin Warnke schon 1970 auf dem Kölner Kunsthistorikertag festgehalten.

Freier Eintritt im Folkwang

Die Stadt Essen setzt ein Zeichen: Für den Besuch der Dauerausstellung ihres Kunstmuseums wird auf Dauer kein Eintrittsgeld mehr erhoben. Den freien Eintritt gibt es im Folkwang-Museum schon seit 2015; bislang finanzierte die Krupp-Stiftung die Finanzbarrierefreiheit als Pilotprojekt. Jetzt hat die Stiftung zum Jahresende von 2000 Euro im Jahr ein letztes Mal bewilligt, bis Ende 2021. Danach wird die Stadt das Museumsbudget entsprechend erhöhen. Auch die städtischen Museen in Dortmund verlangen für die ständigen Sammlungen keine Gebühren mehr (FAZ, vom 11. Oktober 2019). Die Zahlen sprechen für sich: 2014 zählte das Folkwang 27.000 Besucher, vier Jahre später 106.000. Eine Befragung ergab, dass für 16 Prozent aller Besucher der freie Eintritt ausschlaggebend war – und so gegen für 52 Prozent der Besucher aus Essen. Die Essener Bürger dürfen glauben, schon mit ihren Steuern für den Unterhalt des Museums gezahlt zu haben. Man darf es jetzt so häufig und so kurz oder lang breiten wie eine öffentliche Grünanlage. phs

Danser med Vigeland

Nagelhus Schia Productions har laget vandreforestilling på Vigeland-museet. Med seg på laget har de Damien Jalet og koreografien til skrekkefilmen «Suspiria».

4 DANS «DuEls» Koreografi: Damien Jalet, Erna Omarsdottir, Sidi Larbi Cherkaoui Komponister: Patrizia Bovi, Valdimar Jóhannsson, Thom Yorke Sanger: Miriam Andersen Med: Guro Nagelhus Schia, Vebjørn Sundby, Jon Filip Fahlstrøm, Thyri Huld Arnadóttir, m. fl. Vigeland-museet

Det er duket for fine opplevelser når Nagelhus Schia Productions nå har lagt sin nye produksjon til Vigeland-museet. De tre koreografene Erna Omarsdottir, Sidi Larbi Cherkaoui og Damien Jalet har i vandreforestillingen «DuEls» bidratt med en fin miks av nye og gamle koreografier, og bortsett fra en rosakledd skikkelse som iblant dukker opp,ror de prosjektet fint i land.

Damien Jalet har tidligere laget koreografien til skrekkefilmen «Suspiria» fra 2018, en nyproduksjon av Dario Argentos film med samme navn fra 1977. Koreografien «Volk», som vi får se på Vigeland-museet er hentet fra denne filmen, og to andre koreografier vi får se her, har Jalet skapt etter inspirasjon fra filmen fra 1977. Men grøsseraskpektet er på ingen måte fremtredende i denne forestillingen – her gis koreografiene nytt innhold, med langt mer optimistiske under- og overtoner.

For sjelden har vel en danseforestilling i Norge hatt en vakrere scenografi enn i dette museet. Gustav Vigelands siste arbeidsplass og bolig, som ble museum etter hans død, er et smykke av et nyklassistisk hus der salene er fylt av Vigelands arbeider, og veggene er malt i rolige blå-, grønn- og rødtoner. Fargene tas opp i enkelte av dansernes kostymer (signert Jun Takahashi, Alexandra Gilbert, Line Maher og Giulia Piersanti). Å gå gjennom disse rommene er i seg selv en storslått opplevelse, og flere av koreografiene er antagelig valgt fordi de matcher konstellasjonene og motivene i flere av skulpturene. Duetten «Sin», som åpner forestillingen, danses i rommet der vi finner bl.a. «Ung mann og kvinne» og andre parkulpturer. En av de siste koreografiene, den underlige «Venus in Furs», som er en dans inni en pels og viser et vesen som er halvt dyr, halvt menneske, vises i rommet der mer fabelpregede skulpturer som «Kvinne og øgle» er plassert. Det er nydelig å se dialogen som oppstår mellom dans og skulptur på denne måten.

Men vandreforestillinger er en sjanger som er vanskelig å perfektionere. Det er gjerne mange oppbrudd og transportetapper, og det er ikke alltid så enkelt å finne en god plass når man vel har ruslet seg frem til neste spilleplass. Slik er det også her. Heldigvis geleides vi iblant av Miriam Anderséns nydelige sang av

I forestillingen «DuEls» går koreografiene fint i dialog med Gustav Vigelands skulpturer.

Foto: Valdimar Johannsson

europiske folketoner som også avslører den gode klangen som er i disse rommene. Dessuten har vi en merkelig guide, et «snakkende tre» i knallrosa trikot. Det er en av forestillingens koreografer, Erna Omarsdottir, som er det snakkende treet, og hun ønsker oss innledningsvis velkommen med sang: «I am the talking tree, a tree for life and prosperity», og hun ber oss på sitt overdrevent spirituelle vis bli med på vandringer som er en vandring ut i evigheten, inn i en evig ungdom. Dette er litt for voldsomme greier i disse sarte, elegante rommene, og dessverre ødelegger det mer enn det tilfører. Jeg tror man fint kan kjenne på en liten bit av evighet bare ved å entre Vigeland-museet, uten at noen må si det i klartekst. Og selv om det nok er et bevisst valg å la en skikkelse som kræsjer så fundamentalt med

omgivelsene, vise oss rundt, så er det ikke nødvendig å ødelegge noe som er vakkert med et vesen som snakker som hun er med i en sekt. Men hun gjør en glitrende «Sinnataggen»-parodi, det skal hun ha.

Nå tar heldigvis ikke guiden all plassen. Vi får mye dans, hele syv korte koreografier, i løpet av en drøy time. Noen av koreografiene er skapt for denne forestillingen, noen er hentet fra «Les Médusés», som tidligere er danset på Louvre-museet i Paris, og en er som nevnt hentet fra filmen «Suspiria».

Som helhet skaper de en fin variasjon i forestillingen, man er alltid nysgjerrig på hva som kommer neste gang. Og det er også deilig å se stykker som bare varer tre-fire minutter. Forestillingens lengste koreografi, «The Dark

Fountain», er forestillingens minst interessante, med sin vedvarende insistering på å forføre oss, og sine etter hvert gjentagende maskin-bevegelser. Her skjer det for lite, og det varer for lenge. Men bortsett fra den rosakledd guiden som er mer irriterende enn sjarmende, er dette en fin og annerledes vandring gjennom rommene på ett av byens vakreste museer – en forestilling som fint hadde egnet seg som TV-produksjon, slik at alle tilskuerne kunne få den beste plassen hver gang det skjedde noe nytt i et nytt rom.

■ INGER MARIE KJØLSTADMYR

Anmeldelsen er skrevet på grunnlag av generalprøven.

Publikumstall

Dato	Antall forestillinger	Produksjon	Tittel/titler(r) og Koreografe(r)	Spillested	Publikum
31.01.-04.02.2020	8	<i>DuEls</i>	<i>DuEls</i> (Damien Jalet og Erna Omarsdottir)	Vigelandmuseet	400
16-06-20	1	<i>Aleko</i>	<i>Aleko</i> (Damien Jalet og Sidi Larbi Cherkaoui)	Studio NSP (åpning av studio)	90
27.08.-29.08.2020	4	<i>Dansefot / Nagelhus Schia Productions 2020</i>	<i>The Logical Song</i> (Katja Henriksen Schia & Catharina Vehre Gresslien); <i>As It Is / As It Turns Out</i> (Jens Jeffry Trinidad & Hugo Marmelada); <i>jegmegduvi</i> (Matias Rønningen)	Bærum Kulturhus	327
03.09.-04.09.2020	3	<i>Triple Bill</i>	<i>960 sekunder</i> (Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby); <i>Crushd</i> (Melanie Lane); <i>White Noise</i> (Hege Haagenrud)	Bærum Kulturhus	261
23-09-20	1	<i>Triple Bill</i>	<i>960 sekunder</i> (Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby); <i>Crushd</i> (Melanie Lane); <i>White Noise</i> (Hege Haagenrud)	Sandnes Kulturhus	147
10-10-20	1	<i>Triple Bill</i>	<i>960 sekunder</i> (Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby); <i>Crushd</i> (Melanie Lane); <i>White Noise</i> (Hege Haagenrud)	Kortreist dansefestival, Inderøy	56
april-des.2020	Digital avspilling (Vigeland LIVE)	<i>Aleko</i>	<i>Aleko</i> (Damien Jalet og Sidi Larbi Cherkaoui)	YouTube og Vimeo	10 805
aug.-des. 2020	Digital avspilling	<i>Those Words</i>	<i>Those Words</i> (Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby)	YouTube	150 000
sep.-des.2020	Digital avspilling	<i>Triple Bill</i>	<i>Crushd</i> videoportretter (Melanie Lane)	Vimeo, Facebook og Instagram	8 047
april-des.2020	Digital avspilling	<i>Et vakkert smykke</i>	<i>Et vakkert smykke</i> (Yaniv Cohen (kor.) og Tonje Unstad (musikk))	Vimeo, Facebook og Instagram	15 702
				Sum	185 835
				Sum inkludert formidling	187 075

Formidling

Dato	Aktivitet	Skole/sted	Region	Produksjon	Levert av	Deltakere
04.-06.03.2020	Åpen klasse med AMP	Rom for dans	Oslo	Triple Bill	NSP	9
23-04-20	Workshop på Teams for danselinjer på VGS 1, 2 og 3	Rud, Ski, Jessheim, Lillestrøm og St.Hallvard VGS	Viken		Jon Filip Fahlstrøm og Anna Einemo Frøysland	159
30-04-20	Workshop på Teams for danselinjer på VGS 1, 2 og 3	Rud, Ski, Jessheim, Lillestrøm og St.Hallvard VGS	Viken		Kristin Hjort Inao og Catharina Vehre Gresslien	159
16-05-20	Workshop for DanseFOT	Rud VGS	Viken		Anna Einemo Frøysland	8
24-02-20	Workshop for 3. klasse moderne KHiO	KHIO	Oslo		Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby	19
26-02-20	Workshop for 3. klasse moderne KHiO	KHIO	Oslo		Guro Nagelhus Schia & Vebjørn Sundby	19
23-09-20	Workshop med elever fra danseutdanningen	Universitetet i Stavanger	Rogaland	Triple Bill	Anna Einemo Frøysland & Judith Arupa	10
05.10-05.11.2020	Morgenklasser NSP/Proda	Studio NSP	Viken		Jon Ole Olstad, Mai-Lisa Guinoo, Anne -Marit Tynes, Kristin Hjort Inao, Vebjørn Sundby, Pia Elton	78
10-10-20	Workshop med elever fra danselinjene	Inderøy vgs, Olav Duun vgs og Trondheim Katedralskole	Trøndelag	Triple Bill	Benjamin Windborg og David Forsberg	10
17-10-20	Under produksjon 01	Studio NSP	Viken	Crushd/Triple Bill	AMP, NSP 2, Ida Haugen	29
21.-24.11.2020	Under produksjon 02 (streaming)	Studio NSP	Viken	Realness	NSP 2	740
					Sum	1 240
					Sum inkludert publikumstall	187 075

Styrets hilsen

Vi i styret er imponert over hvordan det kunstneriske og administrative teamet i Nagelhus Schia Productions har tilpasset seg den utfordrende situasjonen som pandemien har skapt. De har vært innovative og fremdeles levert på kunstnerisk toppnivå. 2020 har vært et vanskelig år for hele kultursektoren, men Nagelhus Schia Productions har klart å endre seg i takt med utfordringene og laget digitale forestillinger, fysiske forestillinger med publikum når situasjonen har tillatt det, samtidig som de har fortsatt talentutvikling både for dansere og koreografer. Arbeidet med talentutvikling har vært utrolig viktig i en tid der nyutdannede dansere og koreografer har liten sjanse til å få vist seg fram i det hele tatt. Nagelhus Schia Productions har på denne måten bidratt til å stimulere både talentutvikling og bidratt til arbeidsplasser i en hardt prøvet kultursektor.

I juni i 2020 åpnet Nagelhus Schia Productions sitt studio i Sandvika. Studioet er topp moderne, på hele 600 kvm, og på vei til å bli et senter for store deler av Østlandsområdet. På slutten av året 2020 ble Nagelhus Schia Productions smykket med den prestisjefulle Subjektprisen 2020 i kategorien Årets scenekunst for danseforestillingen DuEls. Stykket ble oppført på Vigelandmuseet i februar, koreografert av kritikerroste Damien Jalet og Erna Omarsdottir.

Styret ønsker å berømme Guro Schia og Vebjørn Sundby for deres harde arbeid, høye ambisjoner, altoppslukende dedikasjon og gjennomføringsevne i arbeidet med å etablere kompaniet på dagens nivå.

Styret er meget tilfreds med kompaniets forestillinger og ulike arrangementer, og etter styrets oppfatning har kompaniet formidlet nyskapende scenekunst av svært høy kvalitet i samsvar med kompaniets formål, også under de vanskelige forutsetninger som pandemien har skapt. De konkrete aktiviteter kan dere lese mer om i denne årsrapporten. Kompaniet vil fortsette å styrke den kulturelle utviklingen i Bærum og omegn, blant annet gjennom samarbeidet med Bærum Kulturhus, kulturskolen og skoleverket. I tillegg vil befolkningen eksponeres for dansekunst

og utøvere de ellers ikke hadde fått oppleve. Men kompaniets betydning strekker seg langt videre enn regionen, og utstrålingen fra dette kraftsenteret vil være merkbar over hele Østlandet. Nagelhus Schia Productions representerer - med sitt format, som et stort, stabilt, programmerende repertoarkompani - en etterlengtet utvidelse og styrking av den nasjonale dansekunstsektoren.

Styret vil rette en stor takk til alle finansieringsparter, samarbeidspartnere og støttespillere for at dere gjør dette eventyret mulig. Nagelhus Schia Productions har allerede kommet langt, men vi bremser ikke nå! De kunstneriske planene for 2021, med eget studio, bærer bud om en fortsatt vekst.

På vegne av styret vil jeg få takke det kunstneriske og administrative teamet i Nagelhus Schia Productions for en formidabel innsats gjennom hele 2020. Det er allerede skyhøy kvalitet på kunsten som produseres og formidles til publikum, og det leveres absolutt både i topp og i bredde. Det er god grunn til å være stolt – og takknemlig - over Nagelhus Schia Productions.

Resultatregnskap			
Nagelhus Schia Productions AS			
Driftsinntekter og driftskostnader	Note	2020	2019
Salgsinntekt		1 776 033	1 636 317
Tilskudd	4	12 538 829	10 432 165
Sum driftsinntekter		14 314 862	12 068 481
Lønnskostnad	2	8 618 445	6 207 965
Avskrivning av driftsmidler	3	93 384	0
Annen driftskostnad	2	3 909 338	5 859 148
Sum driftskostnader		12 621 167	12 067 112
Driftsresultat		1 693 694	1 369
Finansinntekter og finanskostnader			
Annen renteinntekt		562	1 565
Annen finansinntekt		18 646	731
Annen rentekostnad		940	1 125
Annen finanskostnad		3 338	2 539
Resultat av finansposter		14 931	-1 369
Årsresultat	7	1 708 625	0
Overføringer			
Avsatt til annen egenkapital		1 708 625	0
Sum overføringer	7	1 708 625	0

Balanse

Nagelhus Schia Productions AS

Eiendeler	Note	2020	2019
Anleggsmidler			
Varige driftsmidler			
Driftsløsøre, inventar o.a. utstyr	3	814 147	0
Sum varige driftsmidler		814 147	0
Sum anleggsmidler		814 147	0
Omløpsmidler			
Fordringer			
Tildelt, ikke mottatt tilskudd		1 875 000	1 200 000
Andre kortsiktige fordringer		46 918	55 824
Sum fordringer		1 921 918	1 255 824
Bankinnskudd, kontanter o.l.	1	632 603	2 053 774
Sum omløpsmidler		2 554 521	3 309 598
Sum eiendeler		3 368 667	3 309 598

Balanse

Nagelhus Schia Productions AS

Egenkapital og gjeld	Note	2020	2019
Egenkapital			
Innskutt egenkapital			
Aksjekapital	6	30 000	30 000
Sum innskutt egenkapital		30 000	30 000
Opptjent egenkapital			
Annen egenkapital		1 708 625	0
Sum opptjent egenkapital		1 708 625	0
Sum egenkapital	7	1 738 625	30 000
Gjeld			
Kortsiktig gjeld			
Leverandørgjeld		114 392	184 301
Skyldig offentlige avgifter		517 608	344 386
Annen kortsiktig gjeld	5	998 042	2 750 911
Sum kortsiktig gjeld		1 630 042	3 279 598
Sum gjeld		1 630 042	3 279 598
Sum egenkapital og gjeld		3 368 667	3 309 598

Sandvika, 20.05.2021
Styret i Nagelhus Schia Productions AS

Peder Horgen (May 21, 2021 14:39 GMT+2)
Peder Horgen
styreleder

Tone Østerdal
styremedlem

Else Toril Sundkvist (May 21, 2021 13:56 GMT+2)
Else Toril Farstad Sundkvist
styremedlem

Helle Kristin Sørbye Larsen (May 21, 2021 14:44 GMT+2)
Helle Kristin Sørbye Larsen
styremedlem

Karoline Berg (May 26, 2021 23:36 GMT+2)
Karoline Berg
styremedlem

Guro Nagelhus Schia (May 21, 2021 22:23 GMT+2)
Guro Nagelhus Schia
styremedlem/daglig leder

Vegjørn Sundby
styremedlem

Noter for 2020

Nagelhus Schia Productions AS

Regnskapsprinsipper

Årsregnskapet er satt opp i samsvar med regnskapslovens bestemmelser. Det er utarbeidet etter norske regnskapsstandarter og anbefalinger til god regnskapsskikk for små foretak. Regnskapet er satt opp under forutsetning om fortsatt drift.

Driftsinntekter

Selskapet mottar tilskudd som regnskapsføres som inntekt i det året tilskuddet benyttes til angitt formål (øremerkede tilskudd). Ikke oppbrukte øremerkede tilskudd på balansedagen videreføres senere år, og presenteres som kortsiktig gjeld (uopptjent inntekt) i balansen. Eventuelle tilskudd som ikke benyttes til formålet og skal tilbakebetales, presenteres som kortsiktig gjeld. Rene driftstilskudd inntektsføres for den perioden de er tildelt for. Alle mottatte tilskudd er ført etter bruttometoden, dvs. med det mottatte tilskuddets beløp. Tilskudd som finansierer kjøp av varige driftsmidler nettoføres mot tilhørende eiendeler, og fremtidige avskrivninger reduseres.

Andre inntekter inntektsføres i tråd med opptjening, som er når varer leveres eller tjenester/arrangementer utføres.

Klassifisering og vurdering av balanseposter

Omløpsmidler og kortsiktig gjeld omfatter normalt poster som forfaller til betaling innen ett år etter balansedagen. Omløpsmidler vurderes til laveste verdi av anskaffelseskost og antatt virkelig verdi.

Varige driftsmidler

Varige driftsmidler avskrives over forventet økonomisk levetid. Avskrivningene er som hovedregel fordelt lineært over antatt økonomisk levetid.

Fordringer

Kundefordringer og andre fordringer oppføres til pålydende etter fradrag for avsetning til forventet tap. Avsetning til tap gjøres på grunnlag av en individuell vurdering for de enkelte fordringene.

Pensjon

Pensjon består av en innskuddsordning. Pensjonspremien anses i disse tilfeller som pensjonskostnad og klassifiseres sammen med lønnskostnader.

Skatt

Selskapet er ikke skattepliktig iht. skatteloven § 2-32.

Note 1 Bankinnskudd, kontanter o.l.

	2020	2019
I posten inngår bundne bankinnskudd (skattetrekksmidler) med følgende beløp:	331 175	171 206

Noter for 2020

Nagelhus Schia Productions AS

Note 2 Lønns- og honorarkostnader, antall ansatte m.m.

Lønnskostnader	2020	2019
Lønn	5 929 765	4 226 733
Arbeidsgiveravgift	819 792	634 041
Pensjonskostnad	154 120	141 221
Honorarer *)	1 659 214	1 186 212
Andre ytelser	55 554	19 758
Sum	8 618 445	6 207 965

Antall årsverk sysselsatt	4	3,5
---------------------------	---	-----

Antall dansere engasjert i løpet av året (varierende kontraktslengde)	26	16
---	----	----

*) I honorarer inngår det ytelser til selvstendig næringsdrivende etc. som ikke er fast ansatte, men som leies inn til prosjekter m.v.

Ytelser til ledende personer	Daglig leder	Styret
Lønn	698 492	
Pensjon	40 848	
Annen godtgjørelse	8 961	
Styrehonorar	0	41 000
Sum	748 301	41 000

I styret inngår et arbeidende styremedlem som i tillegg har mottatt ordinær lønn på kr 668 123.

OTP

Selskapet er pliktig til å ha tjenestepensjonsordning etter lov om obligatorisk tjenestepensjon. Selskapets pensjonsordning tilfredsstiller kravene i denne lov.

Revisor

Kostnadsført honorar til revisor for 2020 utgjør ekskl. mva:

Revisjon	0
Andre attestasjoner	24 000
Teknisk og regnskapsmessig bistand	0
Sum	24 000

Noter for 2020

Nagelhus Schia Productions AS

Note 3 Varige driftsmidler

	Studio, inventar o.l.	Sum
Anskaffelseskost 01.01.	0	0
Tilgang kjøpte driftsmidler	907 531	907 531
Avgang solgt driftsmidler	0	0
Kostpris 31.12.	907 531	907 531
Akkumulerte avskrivninger 01.01.	0	0
Årets avskrivning	93 384	93 384
Balanseført verdi 31.12.	814 147	814 147

Avskrives lineært over 5 år

Note 4 Spesifikasjon av tilskudd

	2020	2019
Viken Fylkeskommune - Driftstilskudd	6 306 000	7 077 562
Sparebankstiftelsen	1 500 000	1 500 000
Kulturdepartementet - Gaveforsterkning	375 000	375 000
Bærum Kommune - Driftstilskudd	850 000	0
Talent Norge	1 500 000	1 500 000
Tilskudd renovering Hamang	0	2 306 271
Periodisering av tilskudd *)	2 007 829	-2 326 668
Sum	12 538 829	10 432 165

*) Se note 5 for periodisering av tilskudd.

Note 5 Annen kortsiktig gjeld, periodisering av tilskudd

	2020	2019
Tilskudd overført til neste år *)	318 839	2 326 668
Påløpt lønn og feriepenger	665 048	424 243
Annen påløpt kostnad	14 154	0
Sum	998 042	2 750 911

*) Tilskudd overført til neste år

Selskapet har et pågående prosjekt over balansedagen: NSP2. Ubrukte midler på prosjektet per 31.12.2020 er periodisert til inntektsføring i 2021 i tråd med når aktiviteten utføres.

Noter for 2020

Nagelhus Schia Productions AS

Note 6 Aksjonærer

Aksjekapitalen i Nagelhus Schia Productions AS pr. 31.12 består av:

	Antall	Pålydende	Bokført
Ordinære aksjer	1 000	30	30 000
Sum	1 000		30 000

Eierstruktur

De største aksjonærene i % pr. 31.12 var:

	Ordinære	Eierandel	Stemmeandel
Guro Nagelhus Schia (daglig leder/styremedlem)	500	50%	50%
Vebjørn Sundby (styremedlem)	500	50%	50%
Sum	1 000	100%	100%

Selskapet driver ideell virksomhet, og skal ikke fordele eventuelt overskudd til aksjonærene. Virksomhetens overskudd/avkastning skal bli stående i selskapet. Overskudd/avkastning kan benyttes til alminnelig drift for å realisere selskapets formål.

Note 7 Egenkapital

	Aksjekapital	Annen egenkapital	Sum egenkapital
Pr. 01.01.2020	30 000	0	30 000
Årets resultat		1 708 625	1 708 625
Pr. 31.12.2020	30 000	1 708 625	1 738 625

«I hvert rom møtes man av nye og overveldende bilder, som går i dialog med skulpturene og viser kampen med naturen, våre fantasidyr, frykten for døden eller smerten ved en fødsel. I det siste rommet på vandringen synges en tradisjonell georgisk sang a cappella, og deres sørgende, ømme stemmer hekker trøstende rundt det dansende paret. Forestillingen kunne ikke ende vakrere, når det dreier seg om kunstens unike evne til å bringe fortidens kunstnere og deres verk til live»

- Wiebke Kaube, Frankfurter Allgemeine Zeitung, 4. februar 2020

DuEls. Foto: Valdimar Johannsson

«Det fører til en følsom samdans hvor de lange ermene skaper vakre skulpturelle formasjoner, og tiden flyter uten stress. Bevegelsene brytes av de andre som jages inn i raskere og raskere tempo, men de sliter med å holde følge med tiden. Da 960 sekunder er passert ligger to på gulvet, nærmest utslått mens resten av gruppen står samlet og betrakter dem. Dette verket viser danserne fra sin beste side.»

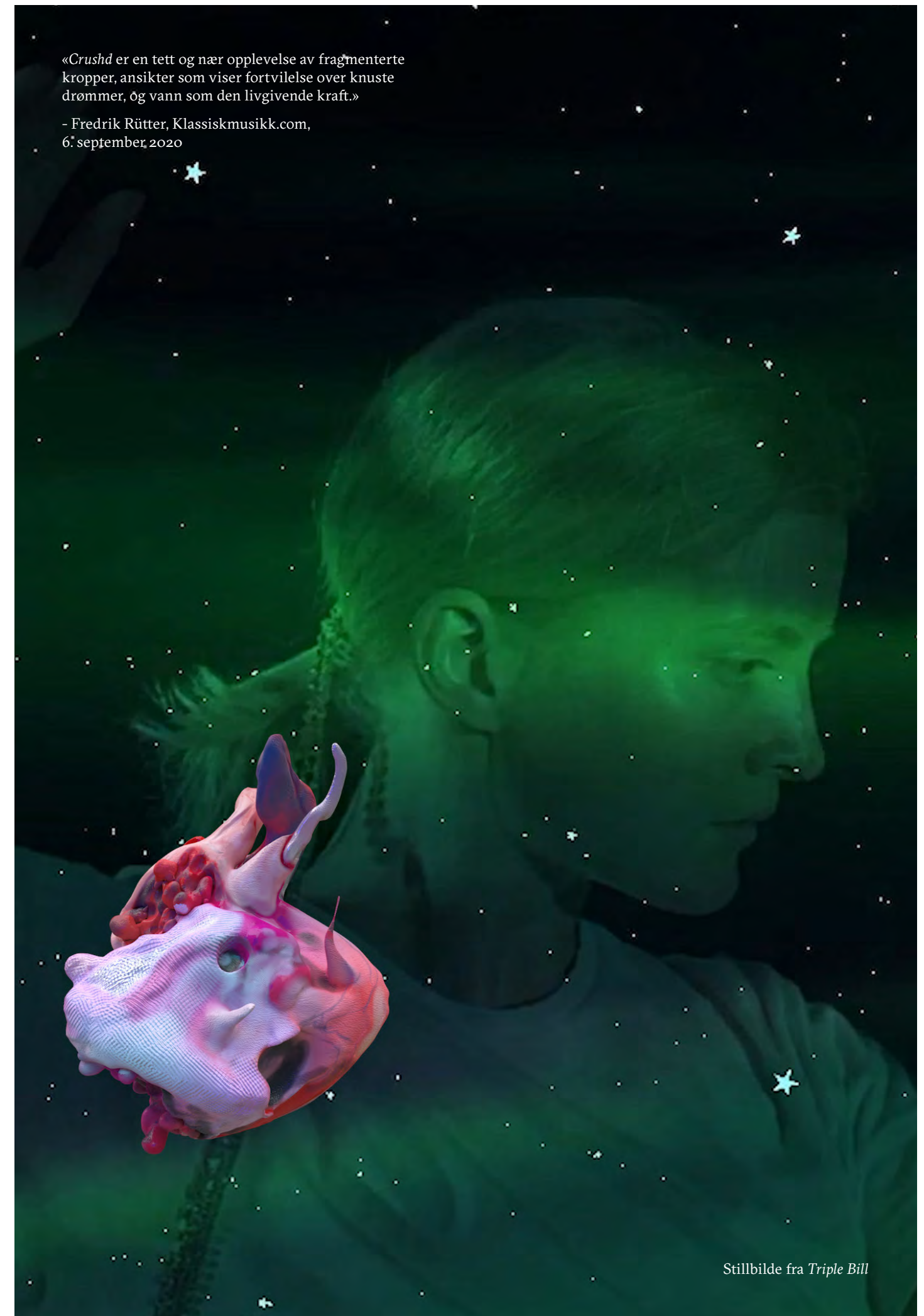
- Fredrik Rütter, Klassiskmusikk.com,
6. september 2020

Triple Bill. Dansere: Anna Einemo
Frøysland og Stian Bergdølmo.
Foto: Anne-Sylvie Bonnet

DuEls. Dansere: Jon Filip Fahlstrøm,
Shintaro Oue og Vebjørn Sundby.
Foto: Antero Hein

«*Crusht* er en tett og nær opplevelse av fragmenterte
kropper, ansikter som viser fortvilelse over knuste
drømmer, og vann som den livgivende kraft.»

- Fredrik Rütter, Klassiskmusikk.com,
6. september 2020

Stillbilde fra *Triple Bill*

Triple Bill. Danser: Stian Bergdølmo.
Foto: Anne-Sylvie Bonnet

Sommeren 2020 åpnet Nagelhus Schia Productions et 600 kvm stort studio sentralt i Sandvika, som allerede er på god vei til å bli et samlingspunkt for dans på Østlandet. En milepæl for dans i Norge!

Foto: Magne Rishes

Subjektprisen:

Nagelhus Schia Productions vant Subjektprisen 2020 og tittelen Årets scenekunst for danseforestillingen *DuEls*. Subjekts redaksjonelle jury kaller *DuEls* «en sjelden opplevelse av slående talent, banebrytende koreografi og Vigelands udødelige skulpturer som scenografi – umulig å glemme».

Foto: Dev Dhunsi

Nagelhus Schia Productions
Eyvind Lyches vei 11, 1338 Sandvika
info@nsproductions.no
www.nsproductions.no

www.facebook.com/nagelhus.schia
@nagelhusschiaproductions
Nagelhus Schia Productions
Nagelhus Schia Productions

Samarbeidspartnere:
Viken fylkeskommune, Bærum kommune,
Talent Norge, Sparebankstiftelsen DNB

Forside: *Aleko*

Dansere: Guro Nagelhus Schia og
Vebjørn Sundby. Foto: Antero Hein.

Nagelhus Schia Productions 2020